

Kära vänner!

Först av allt vill jag tacka er alla för ert stöd och era förböner för arbetet här ute i Salta. Det betyder mycket. Igår hade vi avslutning för vår söndagskola med nästan 100 barn. Det var sång och dans och alla barn fick sina arbeten samlade i en mapp och en hemmasydd liten kudde som present. Under året har de varit uppdelade i 4 klasser och eftersom vi har två möten (kl.18 och kl.20) så kunde vi hålla rekommendationerna att inte samla mer än 10-12 barn i varje aula. I början av året fixade vi ventilationen i de olika rummen och såg till att avstånden kunde hållas. Barnen älskar verkligen sin söndagskola. Barnklubben har också haft sin avslutning.

Först tog vi med 11-12 åringarna för att tälta en natt nära en konstgjord sjö (det finns inga naturliga sjöar här i Salta) för flera var det första gången de sov i tält. Det blev både fiske och lek men det viktigaste var att barnen i eftermötet på kvällen kunde svara som Jesaja gjorde "Här är jag sänd mig". I lördags tog vi med 8-10 åringarna till en bassäng, hade lekar och möte. Männerna i församlingen hade en hel dag på en camping i lördags och kvinnorna hade en fika träff i en sommarstuga. Det var flera ensamstående mammor med som haft det jobbigt under den här tiden men vi fick fina samtal och bönestunder.

I det fattiga bostadsområdet i Sanidad ska de ha avslutning på barnmötena nästa lördag. Matbespisningen fortsätter och det är en trogen grupp kvinnor som kommer och lagar mat tre gånger i veckan. En av dem är Tamara, 19 år, hon kommer alltid med sin dotter Antonela, 3år.

Hennes före detta pojkvän sitter just nu anhållen för att han misshandlat henne. Tamaras mamma är inget stöd, hon gör allt för att ta Antonela ifrån henne och hade lyckats få ett domslut på vårdnaden, men eftersom

domarna skriver under papper utan att ta reda på verkligheten så blir det ofta väldigt fel. Tamaras mamma jobbar som prostituerad och är drogberoende och kan verkligen inte ta hand om ett litet barn. Tamara har därför under ett års tid gjort allt för att hålla sig och dottern borta från mamman. När vi fick reda på situationen tog vi kontakt med en advokat och nu så har Tamara fått tillbaks vårdnaden om Antonela. Rädslan finns fortfarande kvar, både för mamman och för att de kanske släpper ut den före detta pojkvännen ur häktet. I kyrkan och på matbespisningen i Sanidad känner hon sig trygg, där finns vuxna personer som står på hennes sida.

Kan även berätta att de byggt ut kyrkan i Sanidad. Roligt när en församling växer ur lokalen. Pastorsparet som har ansvaret för utposten heter Osvaldo och Yolanda Morales.

För en månad sedan var vi uppe i bergsbyn Angastaco där pastorsfamiljen Ernesto, Marilín och deras son Uziel tog emot med en skylt där de stod välkomna.

Församlingen fyllde 15 år och alla hade samlats utomhus vid floden för att fira. Daniel predikade, några ungdomarna sjöng, alla hade mat med sig och Marilín hade bakat cupcakes. Efteråt var det dop i floden som de hade dämt upp så att det blev en någorlunda djup dopgrav.

Arnaldo och hans fru Maria var två av de fem som döptes. Arnaldo är polis i Angastaco, han hade haft problem med alkohol som hade gjort att han separerat från sin fru men kom till kyrkan och blev frälst för en tid sedan, det förändrade hans liv. Efter ytterligare någon månad så kom hans fru Maria också till kyrkan och blev frälst och Gud helade deras äktenskap och Arnaldo blev fri från alkohoberoendet.

José, en annan av männen, stod gömd bakom garagedörren när Owe Lindeskär predikade i Angastaco 2013, dagen efter sökte han upp pastor Ernesto och tog emot Jesus, men det skulle gå 8 år tills han denna dag döpte sig. Guadalupe, som är brorsdotter till José, lärde känna Jesus i söndagskolan som barn men hon lämnade kyrkan i början av tonåren och nu som 17 åring kom hon tillbaks och ville bli döpt. Jazmin har vuxit upp i församlingen i Angastaco och för henne var det naturligt att nu besluta sig för att döpa sig.

I söndags hade vår utpost i Solis Pizarro också dop i floden på en camping här i Salta. Det är alltid lika roligt när människor beslutar sig för att följa Jesus.

I bergsbyn Molinos håller vi på att bygga en kyrka, arbetet går långsamt, först kom pandemin emellan och sedan satte alla prisökningarna käpp i hjulet för att avancera enligt planerna. I går hade man ändå den första officiella gudstjänsten i kyrkan – utan tak. Det är ändå ett stort tacksägelseämne med en kyrka i Molinos. Det hade vi bett för i många år. Facundo och Alejandra gör ett fint jobb här i byn. Som svar på bön har det nu även kommit en kille som är musiker.

Måste även berätta att på daghemmet i 15 september så har de haft fiolundervisning detta året av en tjej som är med i församlingen. I fredags var det uppvisning på en teater inne i stan då fyra barn från dagiset var med och spelade. Tänk vilken upplevelse för dem och även för deras föräldrar! Det visades också en video om arbetet bland barnen på vårt daghem.

Så till en familjenyhet. Som jag skrivit i tidigare brev så gifte sig vår son Jonathan i februari i år med sin Micaela. Nu i november var det vår dotter Jessicas tur att gifta sig med sin Elias. Ett underbart bröllop ute på landet. Är så tacksam till Gud för våra barn och deras respektive.

Avslutar nu denna hälsning med att önska er Guds välsignelse och en riktigt...

God Jul och ett Gott Nytt År! Kram från Annica och Daniel